

kunnet glæde sig ved at have fra de forskjelligste Sider Amerkendelse af, at den har opfyldt de An-tydninger i Traktater, for ikke at sige Traktater, der ere bestaaende, med fremmede Magter, som berøre dette Lodsvesen. Det er saaledes gaaet i denne Gænge med en stadig tidsvarende Udvik-ling og Forbedring af Forholdet usforstyrret ind-til isjor. Foraar; da fandt man paa ovre paa den anden Side Sundet at være med i denne Forret-ning, som saaledes er dreven fra dansk Side gjen-nem saa lange Tider. En Lieutenant Kamsten, der er sat til at bestyre de stedlige Lodsferier paa Skaanes Vestkyst fra Fjalsterbo og til Kullen, sit etableret et Konfortium — det er jo en Tid, hvor man pleier at sige: Konfortierne leve, sjsøndt de-res Liv ikke altid fører Liv for Andre med sig —, der gif ud paa at etablere et Lodsferi med en Sta-tion ved Fjalsterbo og en Station ved Kullen, for at tage de Skibe op, der kom Syd fra, som Drag-ørs Lodsferi vare satte til at lodse, og til at tage de Skibe op Nord fra, som Helsingørs Lodsferi vare satte til at lodse, hvilken Forsigtigelse, det danske Lodsferi utvivlsomt har holdt og opfyldt paa en overordentlig loyal og dygtig Maade. Mærkelig nok kan det synes, at denne Lieutenant Kamsten, der maa antages at have lange-lig svensf Bestalling, kunde faae en Slags Autorisation paa denne Forretning, og denne har udviklet sig saaledes, at man er ble-ven mer og mer nærgaaende mod det danske Lods-feri, saa at man er gaaet tæt op til Dragør, Tryk-sid, ja endog seilet forbi Dragør og har lagt sig med sine Aftagningsjoller mellem Dragør og Ra-strup for at optage Lodsferi fra Skibe, der kom Nord fra og ikke vilde have Lods længer, ligesom de ogsaa have lagt sig med deres Aftagningsjoller ved Nordenden af Middelfgrunden for at optage dem, der ikke vilde have Lods gennem Dragden, eller for deres Bedkommende, der kom Syd fra og kun vilde ledes gennem Hollanderdybet. Det siges, at de gif ind i Rastrup Davn og laa der, som om de vare danske, og at de, naar de saaledes havde lodset Skibene den Bei, f. Ex. fra Rastrup, ganske gemytlig reiste over Land og kom til Malmø for at begynde næste Dag paa samme Tur. De skulle være gaaede videre ned til Studgrunden ud til Trefroner for at lade opmaale Jarvandene og for at tage Kort over de Mærker, som den danske Regjering ved Lodsfernes Hjælp, hvorfor de faae en meget ringe Godtgjørelse, omhyggelig har fast-sat i disse Løb. Man gjorde opmærksom paa denne Trafik, og det var man nødt til, at gjøre, thi i Lodsfernes Reglement hedder det, at naar nogen Lods opdager nogen Uvedkommende, Fremmed eller Indlænding, som foretager Opmaalning eller Lod-ning i Jarvandet, skal Lodsferi strax melde det, og der er sat saa strenge Bestemmelser i den. Hæn-seende, at hvis Lodsferi angaaende sit Kjendskab til Indløbet, til Mærkerne og overhovedet til Beset-tingen giver Uvedkommende Oplysning, kan han

for en saadan Forsæelse straffes med Bøst og Serit indtil 3 Mar; man kan nemt forstaa, hvorfor der er saa strenge Bestemmelser i saa Henseende. Da det, der var passeret, blev meldt, forsøgte man ganske vist, saavidt jeg erindrer i September Maaned; at lade Kanonbaaden „Villemoes“ et Par Gænge om Ugen gaa ud i disse Løb og forhindre disse Op-maalinger; men selve Trafiken ved Lodsningen gjennem vore Jarvande paa de Strækninger, hvor de danske Lodsferi have Eneret, ikke blot efter al-mindelig Sædvaneret gennem lange Tider, men ogsaa selvforstaaelig, naar man ser paa Kortet, at disse Strækninger ligge indenfor vor egen Ju-risdiktions Grændser — selve denne Trafik er vedbleven og har væsentlig svækket vedkommende Lodsferis Indtægt, og hvad det er værre — den omhandlede Trafik begyndte nemlig i April ved Kullen og i Juni ved Fjalsterbo, altsaa næsten for et Mar siden — den har gjort dem angstelige for hele deres Stilling i Fremtiden. Have nu da disse Mænd ingen Beskyttelse? Som naturligt var, henvendte de sig gennem deres Foresatte til Marineministeren, og der er ingen Tvivl om, at deres Foresatte have gjort deres Pligt og ikke tø-vet med at gjøre Meldinger og fremsætte Anker i den Retning. Ministeren nævner i sin Skrivelse Noget, der skal være gjort, men man ser, at det er meget lidt. At Marineministeren har sat sig i Forbindelse med Udenrigsministeren, er ogsaa sandt, og at Udenrigsministeren har taget denne Sag op til Behandling, er utvivlsomt. Jeg har Intet fra Udvalget til meddele om disse Forhandlinger, og jeg personlig ved Intet derom; det, jeg har berettet angaaende denne Sag, ligger ikke i Aktstykker, der ere givne til Udval-get, men det ligger i Meddelelser, som paa for-skjellig Maade og fra forskjellige Sider ere komne frem til Medlemmerne og maasse til Somme af os mere end til Andre. Der kan være mindre Ret-telser at gjøre i enkelte af de Notater, jeg har fremsat, men jeg betvivler, at de i deres hele Ra-akter skulle findes Andet end fuldstændig rigtige. De Paagjældende have vel altsaa Beskyttelse fra 2 Ministre, som vi have den Være at have her til-stede idag, men disse to Ministre have endnu til Dato ikke bragt denne Sag til endelig Afgjørelse, og endnu hviler der ligesom et Sværd over Ho-vedet paa denne Klasse af Medborgere. Dette er forekommet Udvalget endog meget befynderligt, da Sagen, retslig set, maa være aldeles klar og utvivlsom, og man har derfor rettet den Opfor-dring til Regjeringen, at den vil fremme Spørgs-maalets Afgjørelse med al mulig Kraft. Man veed heller ikke, hvorvidt — sjsøndt det er sand-synligt, det er sjet — den danske Regjering gjen-tem sine Konsuler i de forskjellige Lande har gi-vet Regjeringerne og andre Myndigheder Oplys-ning om dette Forhold, saaledes at det maa staa vedkommende Skibsførere klart, at de i Stedet for danske Lodsferi ofte fik uberettigede og maasse utyn-